СМОКИ ЛЕЙК
НОВЕ МІСТО В АЛЬБЕРТЇ.

Смоки Лейк Гардвар Ко.
М. ГРУМЕЗ, властитель.
МАЭМО ВСЯКОГО РОДА ГАРДВАР.
Черепяні горшки, зелїзні, фарби, будовляний папір, машиня до шитя "СІНҐЕРА", зелїзка, помпи, рури, гасолїнові енджаї і все проче що Вам треба.
Цїни умірковані.

ҐРОСЕРІ, ОВОЧІ І КЕНДИ
ПЕТРО ЗАГАРІЙЧУК, властитель.
Вода содова, пап ріжного рода.
Чистий, сьвіжий і добрий товар. Чесна обслуга.

Смоки Лейк Міт-Стор.
І. ЦАПОВСКИЙ, властитель.
Сьвіже мясо, солена вепровина, болона, риба в кенах і проче.
МИ ПРОДАЭМО ТОВАР "СВИФТА".

Коло-кріка Дім і Школа.
СМОКИ ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА.
Гарний вигідний дім і школа враз з віктом для дівчат і хлопців, де ваші дїти будуть мати батьківську опіку і науку.
Пишіть за услівями до:—
Miss E. G. HOCKEN Smoky Lake, Alberta.

ІВАН СТОҐРИН
Офіцияльний агент для Сійонарской землї на Смоки Лейк.
Лоти на продаж по умірковaнiй цїні.
ГРОШІ НА ПОЗИЧКУ НА ФАРМИ.
Коли в містї зайдїть до мене.

КУЗНЯ СМОКИ ЛЕЙК.
ГР. К. ВОЛЯНЬСКИЙ, властитель.
Виконуэмо всякі ковальскі роботи солїдно і по умірковaнiй цїні.

СМОКИ ЛЕЙК ҐЕРЕДЖ
ЕМАНУІЛ БЕРЕЗКА, властитель.
Направляэмо автомобілї чесно і совісно по умірковaнiй цїні.

Смоки Лейк Гарнес-Шап.
ИОСИФ ДАНИЛОВИЧ, властитель.
Виконуэмо всякі направи
РОБОТУ ҐВАРАНТУЭМО.

Власний дім Інституту М. Грушевського в Едмонтонї.

Ся реальність: три лоті, дім на 50-60 молоді і церква - все те вартости що найменьше 30. тисяч дол. куплено на Укр. Бурсу в Едмонтонї за $15.500.

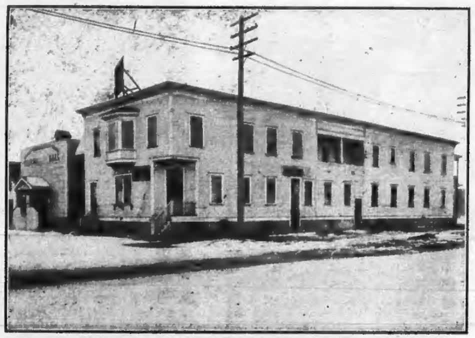

Повисша фотографія представляэ будинки, які Заряд Веґревільской Бурси і заряд Бурси в Едмонтонї закупили для Інституту М. Грушевського в Едмонтонї.

До сего купна склало ся головно дві причині. На Веґревил брак будинків під школу. Тому шкільна рада не приймаэ сего року жадних хлопців зпоза міста. Оказалось, що студентство треба вислати до Едмонтону. Едмонтонський заряд почав оглядати ся за відповідним будинком. І зовсїм случайно поспитали за рентом купленого тепер будинку. Показалось, що будинок і цїла реальність саме рішаэ свою долю. Належало воно до "Едмонтон Байбл Інститут. І Товариство воліло продати, чим рентувати. У наших патрійотів серце заболїло. Чудовий будинок, чистесенький і будований умисне для студентів англїйських. Навязались переговори. Дано знати до Веґревил і в середу приїхав п. П. Зварич, а в четвер, дня 4-го вересня куплено се все включаючи меблї за суму $15.500.00.

Э отже відповідні будинки на всяку народню роботу, треба лиш доброї волї і охоти до працї.

Lamont Hotel

Отсим повідомляю всіх інтересованих, що ГОТЕЛЬ на ЛЕМОНТІ т. зв. ЛЕМОНТ ГОТЕЛ буде отворений з днем 1-го серпня (авґуста) с. р. Будуть руми до винайму, добрий вікт, як рівнож всякі холодні напитки, як звичайно в теперішних барах. Все по як найбільш умірковaнiй цїні.

Приїжджаючи до міста — загостїть!

Властитель
John Darichuk
LAMONT, ALTA.

МАЮ НА ПРОДАЖ!
РЕҐІСТРОВАНІ КОРОВИ І ТЕЛЯТА "ШОРТ-ГОРНС", А ТАКОЖ МОЛОДІ ОҐЕРИ "КЛАЙН".
F. C. SMITH
LAMONT, ALBERTA.

ЧИТАЙТЕ І ШИРІТЬ УКРАЇНСЬКУ ЧАСОПИСЬ "КАНАДИЭЦЬ."

Religious, Moral, Social.

Канадиєць

SCIENTIFIC, AGRICULTURAL. NON-POLITICAL, CANADIAN.

РІК IX. Ч. 34. EDMONTON, 17. OF SEPTEMBER 1919. VOL IX. No. 34

ПЕТЛЮРА 30 МИЛЬ ЗА КИЄВОМ.

—oXo—

УКРАЇНЦІ ЗІРВАЛИ ЗНОСИНИ З ПОЛЯКАМИ.

—oXo—

Італійці напали на Фюм.

ВІСТИ З РОСІЇ.

Вістий з Росії хоч, небогато, то такі вони суперечні, що годі вірити хто там горою. Одної днини панують большевики, а другої їх противники. Полудне на Росія, себто Україна, що маэ більше получень з західним сьвітом подаэ більш правдиві вісти. Минувшого тижня потверджено вістку, що ґенерал Денікин обняв Київ робля чи се як уважаэсь в повнім порозумінню з Українцями.

ВІСТИ З УКРАЇНИ.

Про рухи на Україні чути по слідними днями дуже мало. Доносять, що Петлюра занявши Київ пішов дальше проти большевиків і мав би оперувати яких 30 миль від Києва, здовж Днїпра на північ. Иньші донесеня кажуть, що Українці зірвали переговори з Поляками. Се знов насуваэ десятки непевних гадок. Можливо, що Українці в злуці з Денікином чують ся на стільки сильними, що не хочуть вже богато панькати ся з Ляшнею. В такім случаю булоб більше надії на кращу долю Галичини. Були навіть вісти, а радше польські брехні, що Україна порозумілась з большевиками проти Польщі. Та в кождім разі виглядаэ, що Україна бере верх на своїх землях, вона стоїть і щораз меньше числить на ласку чужих.

ЗНОВ ВІДОБРАЛИ ЦАРИЧИН

Місто Царичин вже пару разів відбирано від большевиків. Послідні телэграми доносять, що генер. Деникин відобрав знов від большевиків се місто, причім взяв в полон 9. тисяч большевиків, здобув 11. армат і 100 машинових карабінів. Три реґіменти большевиків піддались, а два знищено зовсім.

КАТАСТРОФА КОЛЧАКОВОЇ АРМІЇ.

Московські большевики подають, що останки Колчакової армії коло Актюбинська і Орска піддались большевикам. В цілости забрано від Колчака в одним тижни повних 45. тисяч війська, як кажуть большевики.

ІТАЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ РОЗДАВ СВОЭ МАЙНО.

Італійський премієр Нітті оголосив оноді в парляменті, що король Емануїл порішив ся віддати всі коронні посілости на річ мужів Італії, які боролись за свою вітчину, значить бажаэ він, щоб розділено коронні сї землї між італійських жовнірів. В слід за сим счеркуэ король Емануїл також і лїсту обслуги сих маэтностий, а сей марнешкий видаток виносить три мілїонів лір річно. Сю вістку принято в парляменті з великім одушевленэм. Цїла державна палата встала з пошани до примірного вчинку свого короля. В містї роблено демонстрації.

Державні землї, а радше коронної землї з якої королї Італії побирали кольосальні доходи, були дуже великі і по цілій Італії. Тепер розуміэсь розділить сї землї поміж нарід і користуватись буде загальне добро держави.

ІТАЛІЙЦІ БЕРУТЬ ФЮМ СИЛОЮ.

До пристань Фюме прийшла італійська армія під проводом капітана Габрієля Д'Анунчіо узброэна тяжкою амуніцією і намагаэсь силою взяти в посіданэ сю пристань. Свого часу італійські делэгати в Парижи боролись завзято за свої претенсії до Фюме, а коли конференція проголосила сю пристань вільною, здавалось, що спір порішено. Згаданий капітан-тимчасом вів на свою руку агітацію і зібравши сильну армію вгостив тепер до Фюме поставивши своэ правительство в погане положенэ. Італія дістала наказ розслїдити справу і винукати хто виноватий за напад на Фюме.

ГОРИТЬ ОЛИВА І НАФТА В НЮ-ЙОРКУ.

Вже від кількох днів бореcь огнева сторожа в Ню-Йорку з пожарем магазинів оливи і нафти. Поверх 50. осіб покалічених при вибухах нафти. Самої оливи згоріло на пів мілїона, 36. тенків знищені, а щойно вчера експльодували знова шість тенків нафти тої самої компанії.

РУМУНІЯ В КЛОПОТІ.

Румунія взялась господарити на Угорщині проти волї мирової конференциї. Се їй пошкодило. Навіть і укр. Буковина мабуть лиш тому признана Україні, а не Румунії, як заводилось, і Румуни шукають знова приязни. Та мирова конференція поставила тепер Румунії ось такі питаня: чи годить ся Румунія забрати сейчас своэ військо з Угорщини і заперестати рабунки на Угорщині, чи зверне те все, що загарбала і в який спосіб думаэ жити з Угорщиною в сусїдстві на будуче.

ПОЛЯК НЕ ДОДЕРЖУЭ СЛОВА.

Коли Падеревський став польским премієром, то прирік, що не буде більше нїгде виступати як пяніст. А він як пяніст асекурував свої пальці. І був він без асекурації аж до хвилї коли підписав мир. А вийшовши з салї мира, він пішов до асекураційної компанії, відновив асекурацію і ще того самого вечера грав на пяні в однім з найбільших театрів. Поляк все хоче їхати на двох конях.

КНЯЗЬ ДЕВОНШАЙР ПРИЙДЕ ДО ЕДМОНТОНУ.

В четвер, сего тижня о 8. год вечером прийде до Едмонтону князь Девоншайр, теперішний говернор Канади і перебуде тут через три днї. З ним прийде також эго жінка і донька. Всї проте декорації по містї лишають ся ще цїлий сей тиждень.

КНЯЗЬ ВАЛІЇ В ЕДМОНТОНІ.

На днях 12 і 13. с. м. мали Едмонтонські горожани честь витати в своїм містї князя Валії сина теперішного англїйського короля Георгія. Тріюмфальні брами, походи, оклики, промови, балї се все відбувалось тут таким самим порядком, що й всюди. Тай призвичаэний здаэсь наслідник трону до таких церемоній і оваций, бо і не так дуже роблять на него вражінэ сї гучні витаня. Одно мабуть подобалось великому князеви, але подобалось рівночасно і народови, а се — дїти. Школа, се справді мати, що збираэ і пильнуэ дітвори. Тутейші школи зібрали свою дітвору тай уставили эї одною великою громадою на розї саме перед виїздом зі стації. Дітвора сьпівала канадийські пісні і тисячні діточі груди утворили широко лунаючий голос. І той голос чув престолонаслїдник. Доїхавши до рога де зібралась дітвора, він попросив здержати автомобіль і вставши нахиливсь до дітий перекидаючись з ними кількома словами. Наче рій пчіл дітвори загула. І хоч мало значна на вид річ, а подобалась она мабуть кождому.

В суботу був престолонаслїдник в університетї і тут надїлено эго почетним титулом доктора прав.

Тої самої днини в ночи від'їхав до Калгари.

ІВАН ЗВАРИЧ ПОМЕР.

В недїлю, дня 14. с. м. о 1-ій год. сполудня помер в Едмонтонї старенький укр. патрійот **Іван Зварич**, батько наших діячів братів Зваричів. Покійний походив з Тулови, Снятинського повіта. До Канади прибув мабуть перед 20 роками. В народнім житю брав все і всюда живу участь. Прожив 67 років.

Іван Зварич не лишив сиріт, бо два сини і шість дочок э всї люди фамілїйні; зате полишив около 40. внуків і кількоро правнуків. Ще тої самої недїлї вставав, та жартував "якто, не давати менї їсти, та се чистий большевизм." Не болїло эго нїчого. В понедїлок забрано тїло до Веґревил, а в середу мабуть відбудесь похорон.

В своїм тестаменті призначив покійний 200. дол. на бурсу Грушевського в Едмонтонї, а 200. на католицьку ім. Шевченка.

Редакція в імени знакомих зазначуэ отсим старенькій матері і родинї Зваричів чувство співжалю, а покійникови;

ЗЕМЛЯ ЙОМУ ПЕРОМ.

ВИХОДИТЬ В СЕРЕДУ КОЖДОГО ТИЖНЯ.

„THE CANADIAN"

10336--96 ST. EDMONTON, ALTA.

КОРОТКА ІСТОРІЯ КАНАДИ.

(Кінець.)

Горішна і Долішна Канада зістали злучені в одну цілість. Перший парлямент злученої Канади відбув сесию в Кінгстон 1841 р. Члени эго згрупували ся около двох партий: консервативної і реформаторів. Консервати то були члени давної офіцияльної партиї, які все були противні ґовернментови відвічальному а реформатори були за тим ґовернментом. Раз одна партия, раз друга партия формувала кабінет міністерський. Осідок ґовернменту був в Монтреали, потім на переміну що 4 роки в Торонто і Квебек, а від 1858 в Оттаві.

Найважнійшим актом, який перейшов на першій сесиї нового парляменту, був Акт муніципальний, який впровадив по місточках Ради громадські, що дістали право нагляду над місцевими справами, як будованэм мостів, доріг і т. п.

Велика Британія віддала всю власть над Канадою парляментови і ґовернорови, а собі задержала право уневажняти ті постанови парляменту, які могли-би пошкодити цілости Імпериї та затримала полагоджуванэ всяких непорозумінь з чужими державами.

Через проголошенэ свобідного доступу до англійських пристаний чужим кораблям з продуктами, за які давнійше оплачувало ся цло, підорвала ся торговля Канади. І тому Канада щоби зискати ліпший і вигіднійший ринок збуту, підписала в р. 1854 Взаїмну Угоду зі Сполученими Державами, на підставі котрої продукти з фармів, лісів, копалень, могли переходити через границю без цла. Канадийці могли ловити рибу на водах американських, а Американці на водах Канадийських.

Час від часу почали підносити деякі державні мужі поодиноких провінций за конфедерациэю всїх провінций північної Британської Америки. З початку справа ся слабо поступала вперед, вкінци дозріла і всїм стала ся зрозумілою і пожаданою і 29-го марта 1867. Королева англійська Вікторія підписала Брітіш Норт Амеріка Акт, який провінциї: Онтеріо, Квебек, Нова Скотія і Новий Бруншвік злучив в одну Домінію Канади з тим застереженэм, що до Домінії можуть бути пізнійше приналежні нові провінциї, які будуть утворені. Через королівську проклямацию сей акт увійшов в житэ 1-го липня, який то эвесь тепер Домініон Дей. — Брітіш Норт Амеріка Акт эсть підставою конституциї Канадийської і до нині маэ правну силу. Тому не пошкодить приглянути ся, що він нового і доброго впровадив.

Кождочасний король Англії э найвисшим володітелем Канади. Він свою власть сповняэ ту через дженерал - ґовернора, який в імени короля підписуэ акти урядові і заключаэ договори Канади з посторонними державами. В деяких важних випадках від Канадийських судів можна апелювати до Королівського Трибуналу в Льондоні. Решту всїх справ Брітіш Норт Амеріка Акт віддав Канадийському ґовернментови Домініяльному, а то: військо, оборону краю, торговлю, риболовство, важнійші публичні роботи, желізниці, канали, почту, право кримінальне.

Домініяльний ґовернмент складаэ ся з дженерал - ґовернора, кабінету міністрів, сенату і палати послів. Дженерал - ґовернор э головно командуючий всїх війск в Канаді та маэ найвизший нагляд над захованэм законів. Він замикаэ або розвязуэ парлямент домініяльний. Жадне право ухвалене парляментом не може бути впроваджуване в ужитэ, эсли не підписане ґовернором.

Кабінет міністрів займаэ ся виконанэм прав і видаванэм гроша публичного. Кождий міністер маэ свій окремий департамент пр.: справедливости, фінансів, торговлї і т. д. Міністри за свою роботу відвічають перед парляментом а наколи стратять эго довірэ мусять резиґнувати. Кождий міністер мусить бути членом парляменту.

Сенат складаэ ся з 81 членів, яких назначуэ ґовернор. Кождий сенатор мусить мати найменше 30 літ і маэтку на 4.000 долярів.

Членів палати посольської вибираэ нарід в кождій провінциї і то певне число відповідне числом населеня. Онтеріо вибираэ до домініяльного парляменту 86 послів, Квебек 65, Нова Скотія 18, Новий Бруншвік 13, Манітоба 10, Брітіш Колюмбія 7, Саскачеван 10, Альберта 7, Юкон 1.

Палата послів маэ право надавати нові права. Предложенэ на виданэ якогось нового права або зміну старого називаэ ся біл. Біл мусить бути предложений палаті послів, а коли перейде три читаня в парляменті і ґовернор підпише, стаэ ся актом парляменту домініяльного.

Кожда знов провінція маэ свої провінціональні ґовернменти, який маэ нагляд над школами, шпиталями і иньшими добродійними інституциями, цивільним і муніципальним правом та всіми иньшими справами, які дотичать провінциї. Ґовернмент провінціональний складаэ ся з лейтант - ґовернера, якого назначуэ дженерал - ґовернор, кабінету міністрів і палати послів.

В час, коли проголошено Брітіш Норт Амеріка Акт, в Канаді зачалась велика зміна на ліпше. Число населеня виносило 3,300.000. Уряди муніципальні впроваджені Урядом Головним взяли ся до своїх справ головно до будови нових доріг і направи старих. Велике поліпшенэ в комунікациї бачимо через будову желізничих доріг. Першу желізну дорогу в Англії отворено в р. 1830, між Ліверпуль і Манчестер. В кілька літ пізнійше і в Канаді появила ся перша желізниця. Однак перші желізничі дороги були короткі і без більшого значіня. Доперва від р. 1851 почали будувати желізні дороги пляново і систематично і так скоро, що в 1867 р. в Канаді було 2.150 миль желізних доріг.

З поширенэм комунікациї прийшла і скорша і ліпша услуга почтова. Давнійше оплата почтова за лист з Монтреалю до Торонто коштувала 25 центів, а коли ґовернмент взяв ту справу в свої руки, то запроваджено однакову оплату за посилку листів в цілій Канаді. В 1858 р. запроваджено по раз перший між Канадою а Ірляндиэю полученэ телэграфічне.

Шкільництво також не позістало в тій самій стадиї. По провінциях наступив розділ на дістрікти шкільні. В кождім дістрікті могло бути більще як одна школа і зарядом школи мали займати ся тростіси вибирані народом. В цїли вишколеня добрих учителів заведено Нормал Скул в Квебеку, Торонто і Монтреаль. Також зреорганізовано і уліпшено давнійше висші школи і університети. З впровадженэм шкіл публичних, безвіроісповідних новий систем виховання шкільного безвіроісповідного та по троха протестантського почав сильно загрожувати своїм впливом в тих дістріктах, де населенэ було католицьке. Тому вже в половині 19 ст. піднесено гадку основаня сепаратних шкіл католицьких, в яких би діти католицькі не тратили свою віру, але эї научили ся. Борба о свої школи з часом оживила ся і розширила ся по всіх провінціях. І ми Українці, эсли маэмо бути добрими горожанами Канади і не менше добрими католиками, повиннісьмо старати ся о школи, в яких наша молодїж учила-би ся крім предметів шкільних любити сю нову нашу вітчину, рідну мову.

По злуці всіх провінцій в одну Домінію Канада полишила на боці Північно Західні Териториї, які позіставали на дальше під зарядом Гудсон Бей Компанії. Коли Сполучені Держави дістали від Росиї Аляску, Канада постановила прилучити півн. зах. териториї. На просьбу Канади ґовернмент британський вплинув, що згадана Компанія відступила ті землї Домінії Канади за відповідним винагородженэм 1869 р. Сей факт заалярмував гефбрідів, що жили на тих просторах. Вони почали побоювати ся, шоби не повідбирано їм їх землї і не наложено податків. Людвик Ріэль зорганізував провізоричний ґовернмент і почав війну з військами Канади. Правительство Канадийське віднесло ся до Риму, щоби французький Арх. Таше, який мав вплив у геф-брідів постарав ся їх утихомирити. Що й стало ся. Геф-бріди успокоїли ся, дістали богато землї, а ґовернмент з Ред Рівер дістрікту утворив провінцію Манітобу 1870 р. а дальші землї на захід і північ позістали під контролею Домінії. Слїдуючого року т. э. 1871 приступили до злуки з иньшими провінціями Брітіш Колюмбія, убога вправдї в населенэ, але богата в майни. 1873 р. Домінія Канади прибільшила ся эще о одну провінцію, а то Острови Принца Едварда, а 1905 р. Саскачеван і Альберту.

Тепер зайшла потреба побудувати желізну дорогу через цілу Канаду від океану до океану і много льокальних доріг. Одну з них будувала Кенедіэн Песифік компанія під проводом Сир Еллена. Підчас виборів він мав зложити до каси виборчої Консервативної партиї кольосальні суми гроша. То було перше знане надужитэ гроша публичного на цїли партийні. В наслїдок сего ґовернмент консервативний зрезиґнував, а слїдував ґовернмент реформаторів т. зв. лїберальний, який кермував долею Домінії через 5 літ. В р. 1878 лїберальний ґовернмент упав попередний преміэр консервативний Сир Джон А. МекДоналд знов прийшов до власти. Він, видячи, що ґовернмент не успіэ дальше будувати желізну дорогу Кенедіэн Пасифік віддав эї до докінченя і провадженя ґрупі капіталістів. Ком

(Докінченэ на 6-ій стор.)

ДОРОГА ДО ПРАВДИ.

(10. Продовженэ.)

108. Чого потреба до нового народженя, чи відродженя чоловіка?

Потреба, щоби ми через покуту і жаль увільнили ся від наших гріхів і через віру стали новими эствами в Ісусї Христї для нового житя серед віруючих в Него. Христос через муки і смерть свою приніс жертву за наші гріхи. Эсли проте через живу віру в Него відродимо ся і получимо ся з Ним, то через Божу ласку осягнемо відпущенэ гріхів. Бог не буде памятати нам наших гріхів лише наділить грішника оправданэм Христовим і поможе йому до нового житя серед віруючих в Христа. Позаяк одак чоловік не через власну заслугу, але лише через віру доступаэ тої ласки, длятого називають віру ту "вірою оправдуючою."

Гал. 2:16. Та знаючи, що не оправдуэть ся чоловік ділами закону, а тільки вірою в Христа Ісуса і ми увірували в Ісуса Христа, щоб оправдатись вірою в Христа, а не ділами закону; бо не оправдить ся ділами закону ніяке тіло.

Эф. 2:8,9. Благодатю бо ви спасені через віру; і се не од вас: се Божий дар; не від діл, щоб ніхто не хвалив ся.

Рим. 3:28. Думаэмо оце, що чоловік оправдуэть ся вірою, без учинків закону.

Гал. 5:22. А овощ духа: любов, радощі, мир, довготерпіннэ, добрість, милосердэ, віра, тихість, вздержливість.

Фил. 4:8. На останок, браттэ, що правдиве, що чесне, що правдиве, що чисте, що любе, що хвалебне, коли (э в чому) яка чеснота і коли (э) яка похвала, про се помишляйте.

Мат. 5:8. Блаженні чисті серцем, бо такі побачать Бога.

Мат. 5:6. Блаженні голодні правди, бо такі наситять ся.

109. Як назвали реформатори сю найголовнійшу науку эвангельської церкви?

Науку сю, опираючи ся головно на науці апостола Павла, назвали реформатори наукою о оправданю з віри. Висловлюэсь она через діяльність Бога, силою котрої Бог узнаэ грішника для заслуг Христа оправданим, і уважаэ його за приятного собі, так, що від сеї пори чоловік такий може розпочати і вести нове житэ після Божої сподоби. До сего стану приходить чоловік тільки через ласку Божу, на котру він не э в стані заслужити. Зі своэї сторони чоловік нічо більше не може в тім зглядї зробити, як тільки через живу і усильну віру в заслуги Христа мати надію, що Господь Бог простить гріхи грішникови, що жалуэ за них.

Через живу віру, Бог, здіймаэ з грішника одіж гріховну, а надіваэ на него одіж оправданя Христового. То нове примиренэ чоловіка з Богом стаэ жерелом нового житя в суспільности Божій; віра жива об-явлуэсь потім на вні через овочі любови і християньскої чесноти.

Рим. 10:4. Кінець бо закону — Христос, на праведність кождому віруючому.

Рим. 10:10. Серцем бо віруэть ся на праведність, устами ж визнаэть ся на спасеннэ.

Рим. 3:28. Думаэмо оце, що чоловік оправдуэть ся вірою, без учинків по закону.

Эфес. 2:8,9. Благодатю бо ви спасені через віру, і се не од вас: се Божий дар; не від діл, щоб ніхто не хвалив ся.

Гал. 2:16. Та знаючи, що не оправдуэть ся чоловік ділами закону, а тільки вірою в Христа Ісуса і ми увірували в Ісуса Христа, щоб оправдитись вірою в Христа, а не ділами закону; бо не оправдить ся ділами закону ніяке тіло.

110. Чим ріжнить ся наука католицької церкви від науки церкви эвангельської що до тої справи?

Церков католицька учить, що Бог оправдуючи грішника не робить сего лише через прощенэ эго гріху задля заслуг Христа, але що надаэ эму нові сили, що робить чоловіка приятним Богу і через себе самого здібним до всякого доброго діла.

Після понять эвангельської церкви э грішник, хотяй оправданий, завсїгди лише грішником і слабим сотворінэм, котрому лише Бог не числить дотеперішних його гріхів. Після науки католицької церкви стаэсь такий чоловік відразу сьвятим і здібним сам через себе до добрих діл, через котрі сам маэ заслужити на своэ спасенэ, ба навіть може більше доброго зробити, як эму до спасеня потрібно. Після науки Эвангелия чоловік такий справді відродив ся до нового житя, але завсїгди эще мусить боротись з внїшними і внутрішними покусами; а эсли їх і побідить, то діэсь то лиш через ласку і поміч Божу, а не через заслуги чоловіка о котрих тут в загалї не може бути і мови.

І. Кор. 15:10. Благодаттю Божою я те, що э.

111. Що то суть добрі діла після науки эвангельської церкви?

Добрі діла після науки эвангельської церкви суть то чесні діла т. э діла, що випливають з глубокої любови Бога і Його сьвятого закона. Діла такі суть овочем правдивой християнськой віри.

Мат. 5:16. Так нехай сяэ сьвітло ваше перед людьми, щоби они бачили ваші добрі діла і прославляли Отця вашого, що на небі.

Эфес. 2:10. Його бо ми твориво, сотворені в Христі Ісусі на добрі діла, котрі на перед призначив Бог, щоб ми в них ходили.

Колос. 1:10. Щоб ходити вам достойно перед Господом у всякому догоджуваню і у всякому доброму ділі приносячи овощ і ростучи в розуміню Бога.

Галат. 5:6. Бо в Христі Ісусі може віра любовію сильна.

112. Що то суть добрі діла після науки католицької церкви?

Наука католицької церкви зачисляэ до (добрих діл) окрім діл чесного житя також декотрі побожні обряди і практики церковні як: бичованэ, процесії, відмовлюванэ молитв після означеного числа, записи на церкви, і захованэ слїдуючих постанов церкви:

1. Виповнюванэ приписаних прав, (2) Сьвяченэ неділі і сьвяточних днів і набожне слуханэ Служби Божої, (3) Захованэ приписаних постів, (4) Сповіданэ ся з гріхів своїх перед духовним до сего покликаним, (5) Приниманэ сьвятого причастия що найменьше раз в рік перед сьвятом Великодня.

113. Длячого ті діла мають нам заслужити на ласку Божу після науки католицької церкви?

Що добрі діла після науки католицької церкви заслугують нам на ласку Божу випливаэ з відти, що Бог людей чесних за них винагороджуэ, а нагороди тої не заслужив собі чоловік після понятя католицкої церкви, тільки чесним житэм в загалі, але також через виповнюванэ побожних обрядів і практик.

114. Що учить о тім эвангельська церков?

Церков эвангельска учить, що добрі діла суть потрібні і повинні бути овочем нашої віри, але они не приэднують нам у Бога ніякої заслуги. Спасенэ даэ нам лише ласка Божа котра в нас ділаэ.

115. Длячогож церков эвангельска учить, що добрі діла суть до спасеня потрібні?

Церков эвангельська вимагаэ добрих діл, позаяк:

1. Віра наша без них булаб мертва;

2. Позаяк добрими ділами і житэм показати можемо, що эсьмо добрими християнами і вірними ісповідниками Спасителя нашого Ісуса Христа;

3. Позаяк через віру що об-являэсь в ділах любови християньської скріпляэмо ся в посьвяченю християньскім і стаэмо за помочию Божого Духа що раз лучшими і здібнійшими до доброго.

Як. 2:17. Так само і віра, коли діл не маэ, мертва сама по собі.

Мат. 7:21. Не кожен, хто говорить до мене: Господи, Господи! увійде в царство небесне, а той хто чинить волю Отця мого, що на небі.

Тит. 2:14. Христос оддав себе самого за нас, щоб ізбавити нас од усякого беззаконня і очистити собі людей вибраних, ревнителів добрих діл.

Рим. 12:1. Тож благаю вас, браттэ, щедротами Божими, представляйте тіла ваші (яко) жертву живу, сьвяту угодну Богові.

Рим. 2:6. Бог віддасть кожному по ділам його.

Гал. 6:7. Що бо чоловік сіэ, те і жати ме.

Одк. 14:13. Блаженні мертві, що в Господеві вмирають від нині. Так глаголе Дух, щоб впокоїлись від трудів своїх; діла ж їх ідуть слїдом за ними.

116. Длячого эвангельский християнин не привязуэ до добрих діл ніякої заслуги перед Богом?

Эвангельский християнин не робить сего відповідно до висказів Письма Сьвятого, позаяк:

1. Виповнюванэ, хотяйби найстислійше того, що чоловік виповнювати э обовязаний і чого від него вимагаэ обовязок і совість, не даэ эму эще права до жаданя винагороди.

2. Позаяк наша чеснота, хотяй би ми усї приписи закона найточнійше виконували, завсїгди эще э слабою і недостаточною;

(Дальше буде.)

Іван Франко.

МІСІЯ.

(6. Продовженэ.)

— Ну, так щож мені по вашому робити? — спитав він.

Староста подумав добру хвилю, а відтак, очевидно постановивши щось, сказав твердо і сухо:

— Ходім до хати! А про все те нікому нічого, розумієте?

Патер не прирікав і не супротивляв ся. Він був дуже якось сам не свій.

VII.

Старостиха подала вечерю: борщ і горячі бараболі. Запросили й патра, але не йшла йому в горло та вечеря. Якийсь понурий, важкий дух обхопив його в тій тісній хаті, повній пари та просиченій запахом квасної капусти, кожухів і людського поту. Він пильно вдивлював ся в лиця людей, що сиділи поруч нього коло стола: грубі, неотесані риси, — черстві, спрацьовані руки, осмалені сонцем і вітрами, немов облиплі землею, з котрої живуть. В очах їх, правда, тліэ огник зьвіря чого чутя, але зовсім — так бачилось патерови — не сьвітить ся ясне полумя яких небудь висших думок, релігійного пориву, мучеництва за віру. На низьких, тупих чолах видно хиба лінивство думки і упір властивий дикарям — чи не се були жерела їх мучеництва? Щось мов кліщами здавлювало серце у патра. І він маэ в ту темну, мясисту масу тхнути духа! Маэ в тих грубих кльоцах розпалити чистий, сьвятий огонь, котрим палаэ сам? І того всего маэ він доконати під ненастанним доглядом ворожої власти, під всестороннім тиском тисячних, могучих рук? Яке величезне людські сили по над завданэ! У патера руки опустили ся.

Скрипнули сінешні двері. Здрігнув патер, аж підкинув ся на стільці. Чи не жандарм? Але се був не жандарм, а присяжний, котрого староста велів закликати, не знаючи ще, хто такий його гість. А коли дізнав ся, то й похвалив себе, за те, що велів покликати присяжного. Присяжний був завзятий уніят. Його брат їздив у депутациї до Риму і зараз по повороті був арештований, а присяжний по його голові приняв на себе рід верховодства в невеличкій уніятській громаді. Правда, і присяжний таїв ся супроти властий зі своїм уніятством, але проте був він чоловік сьмілий і доволі рішучий, готовий в разі потреби потерпіти за свою віру. От тому то чоловікови задумав староста здати до рук свого гостя, з котрим сам не знав що почати.

Присяжний увійшов у хату і привитав ся. Його просили сідати. Він сів, закурив люльку і мовчав, з властивою нашим селянам рівнодушністю чекаючи, поки староста перший не заговорить до нього. На гостя глянув раз і бачилось, зовсім не був цікавий ще раз дивити ся на нього.

Повечеряли. Староста почав розпитувати присяжного про всякі байдужні речі, а патер за той час роздивляв ново прибулого. Був се високий, молодий ще чоловік з отвертим лицем, коротко обстриженими русими вусами і довгим русим волосэм. Спокійна рівновага і сила виднілась в його рухах і поставі. Ясні очи гляділи розумно, троха навіть хитро; говорив звільна, повагом, немов надумуючись перед кождим словом.

В кінці староста відпровадив присяжного в кут і почав з ним щось шептати. На лиці присяжного виразилось з разу зачудованэ, далі мигнуло щось ніби проблиск радости, а в кінці залягла звичайна задумчива рівнодушність. Вислухавши старостового оповідання він хвилю стояв, мов надумуючись що діяти; по тім узяв шапку і звертаючись з ушанованэм до патера сказав:

— Ходіть за мною!

Патер попрощав ся з старостою, поздоровив всіх у хаті і в темну пітьму пішов за присяжним. Довго йшли мовчки, з трудом пробираючись по глубокім болоті. Тільки сірі калюжі сьвітились перед ними час від часу, та крислаті верби понуро шуміли край улиці. Пси уїдали по подвірях, не важучись, одна кож вибігати аж на вулицю. Зрештою нічого не було видно.

— Так ви аж з Риму? — заговорив в кінці присяжний приглушеним, троха навіть тремтячим із зворушеня голосом.

— Так, — сказав патер. — Сьвятий отець прочув про ваше горе, хотів би потішити вас.

— Ох, тяжке наше горе, — простогнав присяжний. — От і тепер побрали наших, узяли й мойого брата. Вже два місяці — ані слуху, ані духу. Де він, що з ним — Бог знаэ. Казав становий, що вже й не побачимо його ніколи. Жінка лишилась, діти дрібні — ридають, плачуть... Тай чи одні вони! По всіх селах те саме.

— Бог надія наша... Для його слави й потерпіти треба. Він для нас більше терпів, — промовив патер.

— Так, так, ми се знаэмо! Ми й не нарікаэмо, хоч і як тяжко приходить ся. О, поздоров Боже вас, що ви не злякались труду і небезпеки і прибули до нас! І кажете, що прибули потішити нас?

— Так, словом божим, — сказав патер, котрому якось ненаручно зробило ся при тих словах. З бесіди сього мужика тремтіло тяжке, наболіле горе, а у нього на серці так було тяжко, так якось мутно і мляво, що він не чув у собі доволі сили навіть словом божим потішити тих зболілих. Йому так і ввижало ся, що всяке слово буде для них не правдивою потіхою, а тільки хвилевим забутэм, по котрім вони прокинуть ся на нове горе.

Тимчасом присяжний приступив до нього зовсім близько, нахилив навіть голову, і немов боячи ся, щоб ті шумливі верби не підслухали його слів, прошептав:

— Ну, а добрі вісти привозите? — А коли патер, мабуть з зачудованя якийсь час нічого не відповідав, він додав сам до себе. — Ну, се вже певно, що воно щось не без того; адже-ж дармо-б ви не їхали з Риму аж сюди.

— Про які се добрі вісти ви питаэте? — спитав здивований патер.

Присяжний ще таэмнійше прошептав:

— Хиба-ж ви не знаэте? Ті, що нам обіцяв той пан, що збирав депутацию.

— Щож він обіцяв вам?

— Ні, ви прецінь мусите се знати! Він казав, що як наші являть ся перед сьвятим отцем, то сьвятий отець накаже царе ви, щоб нам дав спокій вірити як нам серце каже.

— Се вам казав той пан?

— Ну, та вже-ж! Хиба-ж інакше ми були-б тратились на ту депутацию?

— Ні, бідні люде! Ані той пан не міг вам того казати, ані сьвятий отець не може того зробити. Не може пеказати. Сьвятий отець тепер такий самий невольник як ви, так само терпить переслідуваня. Сьвятий отець молить ся за вас, буде просити за вами, але наказати нікому нічого не може.

Патер може й сам не знав, яке важке, потрясаюче вражінэ зробили його слова на присяжного. Висока стать його подалась, угнулась, мов зломана. Бачилось, що се зломалась головна підпора його віри. Адже-ж віра в непобориму силу і безмежну власть сьвятого отця творила властиве ядро їх релігії! Бідний патер і не підозрівав того, що замісць обудити в тім чоловіці милосердэ до пригнетеного та страждущого сьвятого отця, він вивалив самий фундаментовий камінь з під будинку його віри.

Присяжний довго мовчав. Патрови страшно вже навкучила хідьба серед пітьми по нерівній болотяній дорозі, де ноги стрягли трохи що не по коліна. Його стегна пекли мов-при ском посипані від непривичної натуги, а дорозі все не було кінця. Правду кажучи, патер не знав, чи вони идуть селом, чи лісом, бо ніде не видно було найменшого сьвітелця, що блимало з вікон. В кінці присяжний зупинив ся.

— Слухайте, отче, — сказав він. — Я не веду вас до своэї хати, бо у мене за багато людей, невигода, діти дрібні. Ось хата мойого брата, — вона тепер стоїть пусто, — тут будете безпечні, а їди і всего що треба, я вам достарчу. А завтра вечером зійдуть ся всі наші, то послухаэмо, що нам скажете, і що треба би поробите. Від року вже у нас ні хрестин, ні слюбів не було таких, як Бог приказав. Тільки деякі до Кракова їздили. Одно тільки прошу вас: не говоріть людям того, що говорили мені, — знаэте про сьвятого отця.

— Не говорити? А то чому?

— Бо всіх зневірите. За щож нам, бідним людям і держати ся, коли остання надія на сьвятого отця покине нас? Може бути, що воно й правда те, що ви говорили, але я тому не вірю, бо не хочу вірити. А другим нікому того й не згадуйте, бо все попсуэте. Говоріть, що знаэте, але підтримуйте нас, не знеохочуйте!

(Дальше буде.)

ВИПРАВЛЯЭМО ШКІРИ І РОБИМО УПРЯЖ.

Гарбуэмо всякі шкіри, робимо добру упряж і продаэмо по низшій ціні чим Ітон. Заходіть до нас і переконайтесь.
Робимо всякого рода капестри по $2.00 а подушки продаэмо по 75-цт.

НАШ АДРЕС:—

Sam Milner - MARKET SQUARE
Vegreville, Alberta.

СПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЧИНИ НА МИРОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.

(2. Продовженэ.)

Найвисша Рада розглядала справу на засіданю 19 марта і рішила завізвати обі сторони заключити негайно завішенэ оружа на основі лінії фронта. Далі Найвисша Рада заявила, "що вона-э готова вислухати обі сторони в справі териториальних претенсій і посередничити в Парижі між українською і польською делэгацією або через посередництво иншої репрезентації, яку обі сторони захотять вибрати, в справі переміни завішеня оружа в перемирэ."

Одержавши се рішенэ Найвисшої Ради, Державний Секретар зараз відповів, що його приймаэ і видаэ начальному командантови своэї армії, генералови Павленкови відповідні зарядженя.

Дня 27 марта українські і польські делэгати зїхали ся в Хирові. Одначе до заключеня завішеня оружа не прийшло, бо Поляки відмовили ся заключити завішанэ оружа на основах, поданих у рішеню Найвисшої Ради з 19 марта, а зажадали заключеня перемиря на основі проэкту Бартелемі.

Про се становище Поляків українське правительство повідомило Найвисшу Раду.

Сподіваючи ся, що Найвисша Рада заставить Поляків заключити завішеня оружа, українське правительство ще кілька разів — в остатний раз 9 мая — поновляло завішенэ оружа. Одначе Поляки се предложенэ все відкидали.

Так війна якої Українці хотіли припинити згідно з зазивом Найвисшої Ради з 19 марта, вела ся далі з вини Поляків. Поляки, які саме тоді одержали дозвіл на переїзд польської армії Галэра з Франції до Польщі, рішили вести війну далі, сподіваючи ся при помочі армії Галэра заняти цілу Східну Галичину.

Поки ці свої — як ми бачили — даремні зусиля на місци, щоб довести до завішеня оружа, Державний Секретаріят, маючи на увазі заяву Найвисшої Ради, що вона готова посередничити між обома сторонами в Парижі, вислала до Парижа Надзвичайну Делэгацію для польсько-української справи, зложену з трох осіб: Голова Делэгації др. Михайло Лозинський, Товариш Державного Секретара Закордонних Справ, Член Делэгації Полковник Дмитро Вітовський, бувший Державний Секретар Військових Справ, Секретар Делэгації Олександер Кульчицький, урядовець Державного Секретаріяту Закордонних Справ.

Ще заки ся делэгація прибула до Парижа, Найвисша Рада утворила при Мировій Конференції Комісію для польско українського перемиря, зложену з представників Франції, Англії, Америки, Італії, під проводом англійського генерала Боти.

Ся комісія запросила Українську Делэгацію в Парижі на засіданэ на 30 цвітня. На се засіданэ пішли Голова Української Делэгації Сидоренко і член Делэгації Шульгин і заявили що для польско-української справи маэ власне приїхати окрема делэгація.

На засіданю Комісії 8 мая Надзвичайна Делэгація яка тимчасом прибула до Парижа, уділила Комісії інформації, яких від неї Комісія зажадала. При сім Голова Комісії ген. Бота виразно заявив, що Комісія приймаэ тільки інформації, потрібні для заключеня перемиря. Проте, хто маэ право до української Галичини, Поляки чи Українці, Найвисша Рада буде рішати тільки по заключеню перемиря і тільки тоді вислухаэ вона обі сторони що до їх прав.

Дня 12 мая Комісія предложила Українцям і Полякам — кождій стороні на окремім засіданю — проэкт перемиря. Сей проэкт установляв демаркаційну лінію на захід від Дрогобича, так, що нафтові копальні в околици Дрогобича мали остати в українських руках.

Українська Делэгація предложила Комісії записку, в якій заявивши принціпіяльну згоду на проэкт перемиря, домагала ся цілого ряду змін як що до демаркаційної лінії так що до військових постанов.

На засіданю Комісії 13 марта українська Делэгація заявила, що приймаэ проэкт перемиря. При сім українська делэгація висловила надію, що Комісія візьме під увагу домаганя висловлені в записці Делэгації.

Так отже справа перемиря була з української сторони порішена. Заключенэ перемиря залежало таким чином від польської сторони.

Польське правительство, замість згодити ся на проэкт перемиря, зарядило генеральну офензиву проти української армії в Галичині, уживши до сеї офензиви армію Галэра.

Бачучи се, українська Делэгація звернула ся в ноті з 21 мая до Найвисшої Ради, жадаючи охорони укр. землі перед польською офензивою.

Наслідком сеї ноти Найвисша Рада покликала українську Делэгацію таки сього самого дня на послуханэ. Українська делэгація представила події в Галичині і жадала зарядженя про негайне припиненэ польської офензиви.

Дня 22 мая приняв українську Делэгацію президент Мирової Конференції Клэменсо, який її повідомив що Найвисша Рада звернула ся до польского правительства, жадаючи поясненя в справі польської офензиви.

Очевидно польська офензива йшла далі. Тоді Надзвичайна Українська Делэгація звернула ся 24 мая до президента Комісії для польсько-українського перемиря ген. Боти з запитом, як стоїть справа з заключенэм перемиря. Ген. Бота письмом з 26 мая відповів, що польське правительство проэкт перемиря відкинуло і справа знаходить ся тепер в Найвисшій Раді.

З огляду на се, Надзвичайна Українська Делэгація звернула ся нотою з 27 мая до Найвисшої Ради, представляючи стан справи і жадаючи, щоб Найвисша Рада спинила польську офензиву і заставила Поляків заключити перемирэ.

Дня 5 червня парижські часописі принесли відомість, що на запит Найвисшої Ради в справі польської офензиви начальник польської держави і головний командант польської армії Пілсудский відповів, що польська офензива була тільки обороною проти української офензиви.

Ся відповідь була просто насміхом над правдивим станом справи. Як ми вже зазначили, українська армія від хвилі одержаня рішеня найвисшої Ради з 19 марта держала ся весь час в дефензиві ждучи на заключенэ перемиря. Польська офензива була заряджена начальним комендантом Пілсудзким наслідком ухвали польського сойму, який запротестував проти проэкту перемиря і зажадав офензиви в цїли заняти цілої української Галичини.

Щоби представити відповідь Пілсудзкого в правдивім світлі, Надзвичайна Українська Делэгація вислала до Найвисшої Ради ноту з 6 червня.

Польська армія, яка дістала від держав Антанти все потрібне, почала перемагати армію українську, оставлену на свої власні засоби і заняту крім того війною проти російських большевиків.

Ось так Поляки вже два рази повели далі війну проти волі Найвисшої Ради: раз після рішеня Найвисшої Ради з 19 марта, відкидаючи українське предложенэ завішеня оружа; другий раз відкидаючи проэкт перемиря, предложений Комісією для польсько-українського перемиря.

Українське правительство, заявивши свою згоду на проэкт перемиря, мало повне право сподівати ся, що від тої хвилі Українська Держава стоїть під охороною Найвисшої Ради та що Найвисша Рада прикаже польському правительству спинити офензиву і заключити перемирэ.

Одначе стало ся инакше. Коли вже Поляки заняли більшу часть української Галичини, Найвисша Рада не питаючи ся зовсім Української Делэгації, а тільки на основі переговорів з польським правительством прийняла на засіданю 25 червня отсе рішенэ:

(Дальше буде.)

ЧИТАЙТЕ І ШИРІТЬ ЧАСОПИСЬ "КАНАДИЭЦЬ".

ПОВІДОМЛЕНЄ

НОВИЙ МЛИН ДО МЕЛЕНЯ МУКИ НА

Чіпман, Алберта.

БУДЕ ГОТОВИЙ І В РУСІ НА 1-ГО ВЕРЕСНЯ СЕЙ МЛИН БУДЕ НАЙНОВІЙШОЇ СИСТЕМИ, ЯКИЙ БУДЕ В СИЛІ МОЛОТИ ДЕННО 150 БОЧОК МУКИ І 50 ТОНІВ ВСЯКОГО МЕЛЕНЯ ДЛЯ ХУДОБИ.

Компанія буде всилі заґварантувати повне вдоволенэ у всяких меленях, дертях і вимінах.

The Chipman Milling & Grinding Ltd.
CHIPMAN, ALBERTA.

КОРОТКА ІСТОРІЯ КАНАДИ.

(Докінченэ з 2-ої стор.)

панія ся взяла ся скоро робити і в короткім часі Канада східна і середна покрила ся потрібною сітию желізних доріг, а се при чинило ся до піднесеня держави і помогло говерментови при здушеню бунту, який знов піднесли геф-бріди в нинішнім Саскачевані, бо желізницею дуже скоро діставало ся війско на місци бунту.

По другім упадку правительства консервативного прий шли до власти ліберали і утримали ся до 1911 року, почім ввій шло в силу нинішне правительство консервативне.

Эще за попередного правительства Украінці з Галичини Буковини та з Росиї разом з иньшими народами в погони за красшою долею почали напливати до Канади. Одні лишили ся, яко робітники по містах, иньші позабирали гомстеди і провадять господарку. Вправді поселенці Украінці не були в Канаді в тих часах, коли треба було за цілість Імперії кров свою про ливати, але не меньше від тих полюбили вони ту свою прибрану вітчину і ту землю зрошували своэю кровію і потом і працювали і працюють над піднесенэм і розвоэм Канади.

—*‡*—

АВТОНОМІЯ ГАЛИЧИНИ І ЗАБОРОНА УКР. МОВИ.

Які були заміри Поляків зглядом укр. народа взагалі, а особенно в Галичині, се знаэ кождий Украінець зі своэї рідної історії. А які э заміри Поляків тепер, також бачимо наглядно по тім, що Поляки виробляють з нами в Галичині.

Скоро Поляки заволоділи над Галичиною ще сеї весни, то щоби не знеохотити та не збурити укр. населеня проти нового польського правительства в Галичині, они почали дводич но, але явно-публично опрацьовувати т. зв. автономію для Галичини. Сю автономію Поляки ліпили на підставі польського так званого лять-прикметникового права. Значить, що східна Галичина мала би право вибирати собі своэ власне репрезентаційне тіло, але все таки те тіло було би репрезентуючою лялькою перед польськими властями. Зате намісника і тіло адміністраційне для східної Галичини мав би назначати президент Річи посполитої, собто Польщі. Намісника назначалоб ся з поміж людности, значить се вдійсности Поляка, який буде між украінцями.

Маэтки східної Галичини, що належали до бувшого австрійського правительства, або як у нас називали камеральщика, малиб стати власностію Польщі з тим, що адміністрованэ тими маэтками може віддати ся східній Галичині. На покритэ видатків у східній Галичині. Польща буде визначувати повну суму що року.

В круг праводавчого діланя репрезентуючого тіла східної Галичини, належалиб після проэкту автономії справи устрою адміністративного (з виїмкою устрою громади-гміни) дальше народне шкільництво, але після загально польської шкільної системи, вкінци справи господарські, публичної добродійности і т. д.

Що до упорядкованя справи народньої мови, то після проэкту, то обі мови, польська і українська малиб мати рівне право так внутр, як і на вні держави. Не тілько отже горожанин, але і кождий урядник буде мав свободу мови (на взір швайцарський) і котрою схоче мовою буде міг урядувати.

От таку автономію, або иньшими словами куцу дулю Украінцям ліпили Поляки, щоби показати ся перед сьвітом, що она таки очистить східну Галичину від "розбишацьких банд" і віддадуть укр. населеню.

І ще не вспіли гаразд розголосити як слід своэї панської "ласки", а вже доходять вісти з "Робітничої Часописи" в Перемишли, що **польске правительство зовсім заборонило уживанэ української мови на зелізницях і у всяких урядах в Східній Галичині.**

Се і вказуэ наглядно яким гнилим духом дише Польща до укр. народа. Тут і мусимо нагадати собі польський "плян на знищенэ Руси" з перед 200 роками, як рівнож і наради" Правіци Народової" в Кракові 1908 року, де Поляки чорною радою заприсяглись нищити укр. інтелігенцію, церкву, просьвіту і майно, щоб "Русін" став бідний, погорджений, темний, а такого лекше перекабачити на Поляка. І сю роботу робить тепер Польща в Галичині. Перед сьвітом Польща латаэ для Галичини автономію, а в дійсности переводить давно-звісний плян на знищенэ України.

ЧИТАЙТЕ І ШИРІТЬ "КАНАДИЭЦЬ" З ХАТИ ДО ХАТИ І З РУК ДО РУК.

ТОРГ НАД ГАЛИЧИНОЮ.

Чи Австрія підписала мир.

Дня 10-го с. м. засів в сали мира в Парижи Др. Реннер з прочими австрійськими плэніпотентами щоби підписати угоду мира.

З усьмішкою на лици приступив Др. Реннер до стола і підписавши імя з такою самою усьмішкою повернув до свого крісла. Щезла зовсім та гордість з якою Австрія в 1914 виступала до борби о тріюмф сьвітової слави.

Та не о се ходить нам Украінцям, чи Австрія потерпіла, чи втратила богато, а ходить нам о долю України.

І підчас коли ми так скупо діставмо вістий про Україну, то розділ Австрії замітним нам, бо чуэ ся в душі питанэ — а що там поріцили з нашою Галичиною?

Угода, яку підписала Австрія, або бодай вісти про границі розбору Австрії э дуже скупі для нас, то все таки довідуэмо ся бодай дещо.

Давнійша Чехія, Моравія і частина князівства Тещенського творять тепер републику чехословакії.

Дальша частина князівства Тещенського і **більшість Галичини заінкорпоровані до Польщі. А ново-утворена република України дістане декотрі округи східної Галичини і ту частину Буковини, що попередно належала до Австрії.**

Угорщина дістаэ свої історичні границі з виїмкою Трансильванії, яку віддаэсь Румунії.

Дальмація, Коринтія, Карніоля, Кроація, Славонія, Босня і Герцеговина, часть Стирії лучать ся разом з Сербіэю і собою утворять нове королівство Югославія.

Частина Тиролю переходить до Італії, а проча часть з долішною і горішною Австріэю і частиною Стирії позістають при Австрії.

Виходить отже з сего документу підписаного Австріэю, що західні аліанти таки уважають що Україну треба признати остаточно самостійною републикою, та що до неї треба буде прилучити хоч ті части бувшої Австрії які э заселені чисто Украінцями. Звідси не так ще страшно виглядаэ укр. справа на Буковині, **але над Галичиною, головно східною, ще ведеть ся політичний торг.** Східна Галичина богата, Дрогобич се лакома здобич для Польщі, нафта, сіль, уголь і всї инші скарби землі, а дальше та молоком і медом текуча чорноземе — все те дороге для Польщі — та само за богато, як і для України. І над тою частию Галичини ведесь ще торг.

Та буде се лиш слушною річию і сьвятим обовязком кождої укр. кольонії в Канаді, чи наших людий по містах **сла-ти о скільки лиш мож протести** і жадати — видерти східну Галичину, видерти Дрогобич з рук Ляхів. Украінський загал в Канаді мусить упімнути ся о долю братів, бо у братів руки сковані, ноги сковані, язик замкнений! **Тепер треба помочи, бо дійсно треба!**

H. S. COULTER M.A., L.L.B.

АДВОКАТ, ПУБЛИЧНИЙ НОТАР І КОМІШИОНЕР.

Leduc, Alberta. (Блок Клайна.)

Говоримо по німецки, украінськи і польски. ПОЛАГОДЖУЭМО ВСЯКІ СПРАВИ.

НАГРОБНІ ПАМЯТНИКИ.

Ми виробляэмо ріжного рода памятники на гроби, по приступній ціні і то так з каміня як і мармору.

На жаданэ висилаэмо цінники.

ALBERTA GRANITE & MARBLE CO.
101 St. & 105 Ave. — Edmonton, Alberta.

ВСЯЧИНА.

—oOo—

ЗНАЧІНЭ ЧИСТОГО ВОЗДУХА.

Сьвіжий воздух конечно потрібний чоловікови. Чоловік вдихаэ воздух в груди. В груди воздух стрічаэть ся з кровою В кров переходять з воздуху потрібні для людського тіла а части, а непотрібні вертають ся назад і чоловік їх видихаэ. В нашій комнаті люде скоро вдихують в себе весь свіжий воздух в комнаті лишаэть ся лише зіпсутий воздух і невідповідний для тіла і людям стаэ душно і не мають чим дихати.

По містах живе богато людий, богато людий живе і працюэ в кождім домі. Ту людям чистого воздуха не стаэ, людська кров не дістаэ з воздуха всего, потрібного тілови; тіло слабне і люде постійно хорують. Щоби вратувати ся від хороби, люде мусять устроїти собі правильне житэ. Кождий повинен мати для себе більше доброго воздуха і кождий повинен давати роботу всім частям свого тіла відповідно до їх сил.

ЗАРАЗЛИВІ ХОРОБИ.

Э також хороби, котрі не походять від способу житя. Переходять хороби також здругих людий або приходять до одного чоловіка самі по собі, а потім вже від нього переходять на другого. Богато таких хоріб буваэ по селах. Віспа, скарлятина, кір, холэра, тиф всегда чіпаэть ся нараз богато людий в одній місцевости. До зовсім здорового чоловіка вони чіпають ся нескоро, зате хоровитого хапають ся вони легко.

СТЕРЕЖЕНОГО БОГ СТЕРЕЖЕ.

Перша справа при таких слабостях вистерігати ся хорих людий, держати ся далеко від них. Але сего ще мало. Якби се вистарчало, то заразливі хороби не приходили би назад по много літах; а то, замовкне пошесть, рік, два її зовсім нема, та нагло знов появляэ ся десьтам і знов піде по домах. Щоби встеречи ся від хороби, треба остерігати і хорих людий, треба оберігати ся появ хороби. Тому й треба знати, чому і від чого появляють ся хороби.

ДРІБНЕНЬКІ ВОРОГИ ЧОЛОВІКА.

У воздусі э богато пороху. Сего пороху звичайно не видно, але як сонце засвітить у вікно і дивити ся на світло з боку, то побачимо, що в освітленім воздусі літають ріжні дрібні порошинки. Такі порошинки э і на землї, попадають вони й у воду, покривають і ріжні річи і овочі в городах і ягоди і плоди на деревах. Межи тими порошинками э також порошинки шкідливі людині. Вони попадають разом з їдою або воздухом в кров, з кровю розходять ся по всім тілї і там денебудь находять відповідне для себе місце. Потім починають плодити ся і викликувати біль. Богато з тих шкідливих порошинок любить якенебудь одно місце. Э, приміром, такі порошинки, що роблять шкоду лише людським легким і спричиняють те, що людина від них сохне, чахне (через те хоробу ту звуть сухотами або чахоткою.) Але бувають і порошки, які можуть осісти хоч в котрій части тіла.

БОРОТЬБА ЛЮДИНИ З НАЙДРІБНІЙШИМИ ВОРОГАМИ.

Порошинки, як люде, бувають сильнійші та слебші. Слабі порошинки можуть і не пошкодити здоровому чоловікови. Сухотничі бакцилї — так по вченому називають ті дрібні живі порошинки — попадають в тіло кождого чоловіка, але здорове тіло боре ся з ними і вони гинуть. Але в хорого чоловіка кров не кружляэ постійно так гарно від добре перетравленої їди або не відсвіжуэ ся від свіжого воздуха, і не може вона винищити тих бакцилїв. Вони починають множити ся і чоловік хоруэ. Зовсім так само можуть холэричні бакцилї замогти навіть здорового чоловіка.

Але э і такі порошинки, що лиш би їм попасти в людську кров, а там вони вже переможуть і дужого і слабого. Встеречи ся від таких порошинок все таки можна.

Такі шкідливі порошинки, бакцилї, живі: вони жиють, їдять і множать ся. Все, що живе, можна вбити; вбивають також і шкідливі порошинки, бакцилї. Э серед них зовсім слабі, які вмирають від ясного світла, від сонця і вільного воздуха. Як людина буде мати довкруги себе много світла, богато хоріб вже через те саме він не набереть ся.

ЧИСТОТА, ПЕРША УМОВА ЗДОРОВЛЯ.

Сильнійші бакцилї видержуть довше. Їх можна вбити лише горячею. Тому обмивають кипячою водою все, що лише можна обмивати. Обмивають люде передовсім себе самих, далї варять або печуть в печи все, що їдять: воду до питя переварують. Значить, ще менче буде хоріб, як люде стануть все обмивати, варити, переварювати.

Виходить, що нате, аби хроби ріжні не розходили ся, люде повинні працювати всіми частями тіла, але працювати в міру; далї вони повинні живити ся доброю, промитою і звареною їдою; мати подостатком тепла, свіжого воздуха і соняшного світла; і, наконець, повинні заховувати у всім чистоту.

НА СЛУЧАЙ ХОРОБИ.

Коли-ж і мимо того все таки появить ся хороба, то не треба її потурати. Хорого чоловіка треба відвезти до шпиталю, а дома всї річи треба промити, переварити. В комнаті треба прочистити воздух — вбити всї живі бакцилї. Убити їх можна так, щоби вони не мали чим дихати. Роблять се так: всї люде з комнати виходять і запалюють в затканій з надвору печи сірку. Від горіючої сірки воздух псуэть ся, в нім моглиби повмирати люде, умирають в нім і бакцилї. Богато бакцилїв гине також від терпентинового запаху.

ПОШУКУЮ

Мого сина **Корнилія Чупруна,** який мавби перебувати десь в Стейтах. Хтоб знав эго адресу, або він самий най зголосить ся на адресу: —

GEORG CHUPRUN — BLACK LAKE, QUE.

Або: — JOHN CHUPRUN — 11328 — 90 St. Edmonton, Alta.

ПРОПАЛИ КОНІ.

Дві кобили по два роки, одна жовта, хвіст і грива чорна, задні ноги білі по коліна, передні меньше, на чолі невеликий білий знак. Друга темно червона, ноги тонкі, на чолі маэ малу білу звізду, на шиї малий дзвінок на шнурку. **Хтоб знав де сі коні нехай дасть знати, а дістане нагороду.**

PETRO MUZYCZYN Wostok, Alta.

Найбільша Українська Кравецька Робітня в Едмонтоні.

НАЙБІЛЬША КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ п. С. ГОЛОВАЧА В ЕДМОНТОНІ ЗНАНА НАШОМУ УКР. ЗАГАЛОВИ.

КОЛИ ПОТРЕБУЭТЕ УБРАНЯ, А ГОЛОВНО ТЕПЕР ОСІННОЮ ПОРОЮ ОВЕРКОВТІВ ЗИМОВИХ, ЗАЙДІТЬ ПЕРШЕ ДО СЕЇ РОБІТНІ. ТУТ НАЙДЕТЕ ДОБРУ РАДУ, НАЙНОВІЙШІ МОДИ, ДОБІРНІ СУКНА І МАТЕРИЇ. ОБСЛУГА СОВІСНА І СОЛІДНА, А УМІРКОВАНІ ЦІНИ ВДОВОЛЯТЬ НАВІТЬ І СКУПОГО ПОКУПНЯ.

Замовленя з провінції полагоджуэмо сейчас.

THE ECONOMY TAILORS
9697 Jasper, Ave.
EDMONTON, ALBERTA.

—oXo—

Властитель — С. ГОЛОВАЧ.

В ЧОРНОГОРІ ТРЕВАЭ БОРОТЬБА ДАЛЬШЕ.

Чорногорські репрезентанти в Парижи подали знова до опублікованя, що боротьба в Чорногорі проти наїзду Сербів треваэ дальше. Серби понесли великі пораженя. Покликано 15. тисяч сьвіжого війська, але і ті не годні зломити Чорногорців.

—O—

ЦІНИ ЗБІЖА.
(Подані елевейтрами в Едмонтоні.)

Пшениця	№ 1. — —	$ 1.91.
	„ 2. — —	1.88.
	„ 3. — —	1.83.
	„ 4. — —	1.75.
	„ 5. — —	1.64.
	„ 6. — —	1.54.
Овес	№ 2. — — —	70 шт.
	„ 3. — — —	65. шт.
Фід	„ 1. — — —	62 шт.
	„ 2. — — —	59 шт.
Ячмінь	№ 3 — —	$ 1.07
	„ 4. — —	1.02
	фід — —	97 ц.
Лен	№ 1. — — —	4.78.

ЦІНА ХУДОБИ.

Годовані воли	від $ 6. до	11.00
Корови	4. — „ —	9.00
Телята	5. — „ —	10.00
Вівці	5. — „ —	9.00
Свині	6. — „ —	18.00

—o—

ARMSTRONG'S DRUG STORE
10345 - 97-th St.
Edmonton. Alta.

Ми маэмо агенцію на цілу провінцію до продажи медицин ТРІНЕРА. Коли эсьте в Едмонтоні зайдіть до нашого друг штору де дістанете Трінера.

П О З А Я К .

Позаяк здоровлэ э занадто дорогоцінне, щоби його наражати на сумнівні експерименти позаяк ви глядите за средством що ділаэ досконало і рівночасно не э неприэмного смаку; і позаяк бажаэте собі дістати средство, що усуваэ головну причину недуги, то ви будете купувати лише **Трінера Американський Еліксір Гіркого Вина** у всіх случаях недомагань жолудка. Се средство маэ найлучшу славу в протягу 30 літ, ділаэ без справлюваня гнетеня, э дуже смачне і прочищуэ вину тренности так досконало, що усуваэ геть усю небезпечну нагромаджену непотрібну матерію. Ви можете дістати Трінера Американський Еліксір Гіркого Вина в кождім другсторі. Не забудьте також мати всеґда під рукою Трінера Лінемент, позаяк на случай напружень, набренілостий, умученя мускулів або ніг і т. д. сей препарат даэ бажану скору і певну полекшу.

JOS. TRINER
1333 — 1343 S. Ashland, Ave
CHICAGO, ILL.

П О Т Р І Б Н О

Двох людий самотних від 21 до 25. літ, якіб поїхали з Англійцем на північний захід збирати замовленя. Треба щоб були доброї вдачі і прилично в брані, та вміли читати і писати по англійськи. Досьвіду не вимагаэсь. Зголоситись між 7.30 а 8.30. год. вечером до

Mr. KUTOVA
Commercial Hotel
Strathcona, Alta.

СМОКИ ЛЕЙК НОВЕ МІСТО В АЛБЕРТІ.

КУЗНЯ СМОКИ ЛЕЙК.
ГР. К. ВОЛЯНЬСКИЙ, властитель.
Виконуэмо всякі ковальскі роботи солідно і по уміркованій ціні.

Смоки Лейк Гардвар Ко.
М. ГРУМЕЗ, властитель.
МАЭМО ВСЯКОГО РОДА ГАРДВАР.
Черепяні горшки, зелізні, фарби, будоляний папір, машини до шитя "СІНГЕРА", зелізка, помпи, рури, гасолінові енджаї і все проче що Вам треба.
Ціни умірковані.

СМОКИ ЛЕЙК ҐЕРЕДЖ
ЕМАНУІЛ БЕРЕЗКА, властитель.
Направляэмо автомобілі чесно і совісно по умірковаїній ціні.

ІВАН СТОҐРИН
Офіцияльний агент для Сійонарскої земли на Смоки Лейк.
Лоти на продаж по умірковавій ціні.
ГРОШІ НА ПОЗИЧКУ НА ФАРМИ.
Коли в місті зайдіть до мене.

Смоки Лейк Міт-Стор.
І. ЦАПОВСКИЙ, властитель.
Сьвіже мясо, солена вепровина, болона, риба в кенах і проче.
МИ ПРОДАЭМО ТОВАР "СВИФТА".

Коло-кріка Дім і Школа.
СМОКИ ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА.
Гарний вигідний дім і школа враз з віктом для дівчат і хлопців, де ваші діти будуть мати батьківську опіку і науку.
Пишіть за услівями до:—
Miss E. G. HOCKEN Smoky Lake, Alberta.

Їдальня в новім будинку Бурси ім. Грушевського в Едмонтоні.

ЧИТАЙТЕ І ШИРІТЬ УКРАЇНСЬКУ ЧАСОПИСЬ "КАНАДИЭЦЬ."

MACDONALD & DAY
АДВОКАТИ, ПУБЛИЧНІ НОТАРІ І КОМИШОНЕРИ.
107, C. P. R. Bldg. — Edmonton.
Говоримо по українськи і польськи.
ПОЛАҐУДЖУЭМО ВСЯКІ СПРАВИ.

МАЮ НА ПРОДАЖ!
РЕҐІСТРОВАНІ КОРОВИ І ТЕЛЯТА, "ШОРТ-ГОРНС", А ТАКОЖ МОЛОДІ ОҐЕРИ "КЛАЙН".
F. C. SMITH
LAMONT, ALBERTA.

Religious, Moral, Social.

Канадиець

SCIENTIFIC, AGRICULTURAL. NON-POLITICAL, CANADIAN.

РІК IX. Ч. 36. EDMONTON, 1. OF OCTOBER 1919. VOL IX. No. 36

ДОЛЯ ГАЛИЧИНИ ТЕПЕР РІШАЄСЬ.

—oXo—

МАЛО ЩО НЕ ПОВІСИЛИ СВОГО МЕЙОРА.

—oXo—

Звіт віроісповідань в Злучених Державах.

ВЕЛИЧЕЗНИЙ СТРАЙК В СТЕЙТАХ.

Минувшого тижня почав ся величезний страйк сталевих робітників майже у всіх більших фабриках. В страйку взяло участь досі около 400.000 робітників. Около 100.000 эще працюэ але і ті покинуть в короткій роботу.

Ціль страйку э: Короткий час праці і більша платня.

БУДЕ ПРОБУВАТИ ПОРОЗУМІТИСЬ З ПЛАНЕТОЮ МАРСОМ.

Омага, Небр. (Стейти). Професор Тоду думаэ сеї осени взнестись 50.000 фітів в воздух і при помочи відповідних машин порозумітись з планетою Марсом, розуміэсь з людьми, жиючими на сій планеті, які мають бути незвичайно культурними.

ДОЛЯ ГАЛИЧИНИ РІШАЭ СЯ.

ПАРИЖ, 23-го вересня. Справа бувшого Австро-Угорського коронного краю Галичини взята під обраду Найвисшої Ради. Падеревський, з Польщі, був вислуханий Радою. Він висказав польські погляди щодо диспозиции дотичної території. (Претенсиї Поляків і Українців до Галичини э дуже не однакові.)

Предсідателем на засіданю Найвисшої Ради э Стефан Пішон, французький міністер заграничних справ.

БОЛЬШЕВИКИ ХОТЯТЬ ЩОБ УКРАЇНА БУЛА НЕВТРАЛЬНОЮ.

Лондон. Большевицька делэгація пропонуючи мир між иншим предложила дати самостійність Україні, наколи вона позістане невтральною у війні большевиків проти Колчака і Денікіна.

Ся делэгація заявила, що московське правительство поручило оповістити мир з усіма народами щоби припинити контрреволюцію в Росію...

Прецінь прийшло до того що большевики приходять перед Петлюру, кланяють ся йому і просять його щоб більше не бив їх...

МАЛО ЩО НЕ ПОВІСИЛИ МЕЙОРА ЧЕРЕЗ НІГРА.

Омага, Небр. (Стейти) 28-го вер. Товпа нині мало що не повісила мейора міста. Мейор два рази був в повітрю на стовпі але двох полицаїв оба рази відтяли їх і при другому разі вдалось їм втечи з ним і завезти до шпиталю в серіозним стані. Сталось оно так: Хтось нугав понелоску, що нігер маэ ся ...... Товпа зібралась і почала шукати за сим нігром. Тимчасом поліція сховала сего нігра до своїх арештів і тут оборонила його перед товпою через 2 годин. Коли товпа обзигала криминал, надійшов мейор міста і успокоював товпу, щоб так дико собі не поступати э нігром і без суду вішати його. Хтось з товпи крикнув "повісити мейора" і в одній хвили закинено йому шнурок і потягнено до найбільшого стовпа. Підтягнено його до гори але двох полицаїв, що надбігли відтяли його. Товпа эще раз підтягла але і сим разом відтяли поліцаї мейора і втікли до свого амбулянсу і відвезли мейора в безнадійнім стані до шпиталю. Мейорови пустилась сильно кров з губи і носа а також здаэсь і шия зломана.

Тимчасом товпа підпалила вязницю і огонь прогнав поліцию а товпа схопила нігра і сейчас повісила на стовпі.

ЗВІТ ПРО СТАН ВІРОІСПОВІДАНЬ У ЗЛУЧ. ДЕРЖАВАХ.

Статистичне Бюро у Вашингтоні видало недавно брошуру про зріст віроісповідань у Злучених Державах, з якої довідуэмо ся цікавих річий. І так пише ся там, що число членів усіх віроісповідань в протягу послїдного десятиліття побільшило ся о 20 проц. збільшаючи .... членів віроісповідних громад з 35,000.000 на 42,000.000. З наведеного бачимо, що з загального числа населеня Злуч. Держав лише 42 процент належить до церков того або сего рілігійного віроісповіданя. А 58 проц. усього прочого населеня остаэ поза церквами. З тих 42,000.000 всіх ріжних членів церковних громад призна э ся до римо-католицької церкви лише 37 проц або 15,540.000; до церков протестантських належить 61 проц або 25,620.000; Жидів і православних числять лише 2 проц. або 840.000 душ.

Коли візьмемо під увагу церков католицьку і протестантську, то побачимо, що ся перша цілком не э так сильною у Злучених Державах, як-би дехто міг припускати і так, що до числа як і їх вартости знаэмо уступаэ церквам протестантським. Тут треба ще додати, що римо-католицька церков зачисляэ до своїх членів усіх хрещених у римокатолицькій церкві дітий, підчас, коли протестантські церкви до своїх членів зачисляють лиш дорослих людей, котрі з власного переконаня і добровільно належать до сеї або иншої церковної організації.

З поміж сильнійших протестантських віроісповідань баптисти занимають перше місце, опісля ідуть методисти, пресвітеріяни занимають третє, а церков англиканська-єпископальна четверте місце.

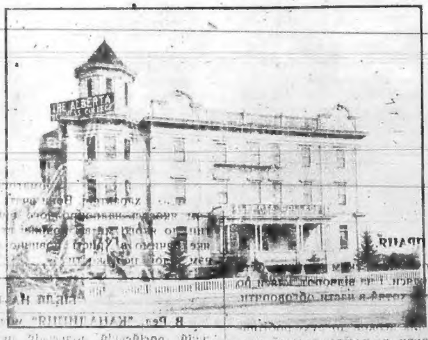

Альберта Каледж Норд э одною з найстарших наукових заведень в Західній Канаді, де українські ученики і ученици рік-річно побирають висше образованє.

Ч И Т А Й Т Е !

Кождий новий передплатник, що пришле тепер $ 1.00 як передплату на "Канадиэць", буде мати заплачену газету аж до грудня 1920 р. — то э за 15 місяців спішіть ся.
" Канадиэць".

П О В І Д О М Л Е Н Э !

"Коло-кріка" школа на Смоки Лейк, Альберта, отвираэсь сеї осени 16 жовтня (октобра). Місце э лише для дівчат (місця хлопців вже заповнені).

Ціна за мешканэ і харч до 14 літ $ 6.00 на місяць, понад 14 літ 7.00 дол. Один або два місяці треба заплатити наперед.

Зголошуйте ся сейчас.

Дирекція школи.

ВЕЛИКЕ ВІЧЕ НА ЕГРІМОНТ, АЛЬБЕРТА.

Дня 5-го жовтня (октобра) відбудесь **величезне віче на Еґрімонт**, в справі за протестованя проти польського наїзду на східну Галичину.

Приходіть всі, щоб протест наш грімко залунав в Парижи, Лондоні і Вашингтоні. На віче прибудуть бесідники з Едмонтону.

За організацію
Т. Хаба.
Ю. Пріпма.